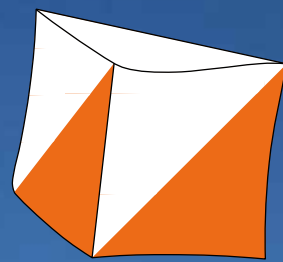


Luffarkavlen



Nummer 1 2022

Skogsluffarnas orienteringsklubb

Minnesord

Stor eller liten

Handicaploppet

Ett blot av sin tid

Kontroll 11 som försvann



Innehåll

LEDARE 2

KALENDER 3

NYNÄSDUBBELN 4

FORTSÄTTNINGSKURS 5

LUFFARTJEJERNA 6

KONTROLL 11 SOM ... 7

BROTORP TRAILRUN 8-9

FIXARDAG I BROSTORP 10

HEDERSMEDLEM 11

MINNESORD 12-13

HANDICAPLOPPET 14-15

PLANERINGSDAGEN 16

VINTERTRÄNING 17

NATT-KM 18

DET MYSTISKA BLOTET 19

DALA-DUBBELN 20-21

USM I FALKÖPING 22

UNGDOMSGRUPPEN 23

STOR ELLER LITEN? 24

GYNNARNA 25

LUFFARLOPP 26

CAFÉ BROTORP 27

Redaktion

Tommy Ljusenius
Britt-Marie Skog

Redigering och layout

Göran Andersson
byorientering@gmail.com

Omslagsbild

Omslagsbild från Orsa Grönklitt,
skidlager 2021

Foto: Charlotte Pruth

Tryck

Asö Föreningsråd, 08-644 72 10



Foto: Michael Thulin

Skogsluffarnas historia

Skogsluffarna har idag 471 medlemmar och det gör oss medlemsmässigt till en storklubb i orienteringssverige. Bara under 2021 har det tillkommit 131 medlemmar och jag gläder mig åt alla nya som hittat till vår fina klubb och till världens bästa sport. Det jag funderar på är om dessa nya vet vilken historisk och anrik orienteringsklubb som de har anslutit sig till. Det förflutna är en del av vår identitet och har betydelse både för klubbens verksamhet och samhörighet. Jag tänkte därför ta tillfället i akt och berätta lite om klubbens långa och innehållsrika historia.

Klubben bildades 1934!

Skogsluffarnas Orienteringsklubb (S.O.K) bildades den 22 april 1934 av 15 orienteringsentusiaster. I det första dokumentet som skrevs i klubbens historia står att läsa att klubbens syfte var "att genom utövande av idrott höja intresset för densamma och utbilda goda idrottsmän samt verka för en god kamratanda". Detta syfte kommenterades med att "Det goda kamratskapet värderas så högt att vi ansåg att vår huvudsakliga strävande borde gå ut på att icke söka åstadkomma ett så stort medlemsantal som möjligt och på detta sätt hastigt nå upp till ett idrottsligt anseende, utan att snarare dämpa antalet nya medlemmar för att lättare kunna hålla ihop och ha trevligt tillsammans. Resultaten ska nog komma ändå, hoppas vi!"

Många framgångsrika orienterare

Man kan så här i bakspeglarna konstatera att resultaten kom ändå. Skogsluffarna har haft många framgångsrika orienterare genom tiderna. Folke Franzon var den förste som

Ledare

utmärkte sig genom att som bäste svensk placera sig på 6:e plats i en landskamp mot Finland 1952. 1956 vann Skogsluffarna Kopparkaveln. 1957 fick Björn Ekblom och Bosse Åhgren dra på sig landslagsdräkten för en juniorlandskamp mot Norge. 1963 blev samme Björn 2:a på SM och 1966 lyckades han vinna natt-SM med över 6 minuter till tvåan. 1967 blev Sverige nordisk mästare i budkavle med Björn i laget.

Ödesåret 1969

Klubben har också utmärkt sig i ett av sportens flaggskepp: 10-mila. Många har hört talas om ödesåret 1969 då klubben kom på andra plats efter att Karl-Erik Lennartsson kommit först in på upploppet men tvingats vända och stämpla om på sista kontrollen för stiftan inte tog första gången och blev då omsprungna med 4 sekunder av Hakarpspojkarerna.

Dröjde innan kvinnor fick bli medlemmar

Något man kanske kan vara lite mindre stolt över är att det dröjde många år innan kvinnor tilläts bli medlemmar i klubben. Faktiskt ända till 1965 och det var då inget självklart beslut utan föregicks av en livlig debatt. Motståndarna befarade att kvinnorna skulle orsaka splittringstendenser inom klubben. En av de som var med när klubben bildades medgav att "kvinnor hade vissa företräden, men nytta och nöje skulle inte blandas ihop!" 24 personer röstade ja till kvinnliga klubbmedlemmar, 10 röstade nej. Fem år senare hade luffarna 27 kvinnliga medlemmar, 1971 röstades den första kvinnan in i styrelsen och 2020 fick klubben sin första kvinnliga ordförande. Även Skogsluffarnas damer har utmärkt sig i tävlingsammanslagning. I 10-milans damkavel 1997 kom skogsluffarna på 31:a plats av 400 lag!

Föryngring behövdes då som nu

Ett behov av föryngring i klubben har diskuterats de senaste åren. Man skulle kunna tro att det är något nytt för dessa tider men Jubileumstidningen från 1954, inför klubbens 20-årsjubileum, vittnar om att klubben hade liknande utmaningar då som nu: "Oaktat klubben under slutet av 40-talet kunde peka på en hel del goda tävlingsmässiga resultat, hade klubbledningen dock ögonen öppna för den tendens till förgubbing, som började spåras inom våra led. Klubbens oldboyklass ökade från år till år trots att många av de "gamle" inte hade tid eller ork att hänga med längre. Nytt friskt blod behöver tillföras klubben!"

Ledare

Vissa traditioner lever vidare

Syftet vid bildandet av klubben var ju förutom att främja orienteringssporten verka för en god kamratanda och i Jubileumstidningen från 1954 konstateras att "luffarna har icke bara varit blod, svett och tårar. Våra ännu bevarade traditioner som julfest, årsfest, gökotta och Brostugedag, avslutningsblot och Lussemorgon var sådana saker som vi genomförde till medlemmarnas och deras familjers nöje." Vissa av dessa traditioner har levt vidare till våra dagar och är fortsatt uppskattade arrangemang som bidrar till klubbens sammanhållning.

Ryggraden i klubbens liv

En mycket viktig del för Skogsluffarnas verksamhet både orienteringsmässigt och för gemenskapen är vår klubbstuga, eller som man skriver i Jubileumstidningen från 1954: "Något av ryggraden i klubbens liv genom åren har varit stugan vid Brotorp". Redan 1936 fick Skogsluffarna ta över Brotorp och 1938 tillkom bastuanläggningen, vilket ansågs vara en riktig modernitet på den tiden men det skulle dröja ända till 1965 innan el drogs fram till stugan. 1970 fick damerna ett eget omklädningsrum men de fick vänta till 1977 innan de fick en egen bastu.

1974 drabbades Skogsluffarna mycket hårt då Brotorp eldhärjades och stugan mer eller mindre brann ned till grunden. Stugan byggdes dock upp av medlemmarna och invigningen av den nya stugan skedde vid Lucia 1979.

Några ord från en gammal luffare

Avslutningsvis vill jag gärna använda mig av ord från Gunnar Liljedahl, en gammal luffare, som gick bort för några år sedan. I Skogsluffarnas Jubileumstidning 2009, inför klubbens 75-årsjubileum, kan man läsa följande, som jag tycker på ett fint sätt fångar Skogsluffarnas och Brotorps själ:

"Många medlemmar har genom åren gjort väldigt mycket i och vid Brotorp. För en gammal gubbe är det roligt att se den fina aktiviteten som nu förekommer där. Jag räknar med att det fortsätter i oändlig tid. Det jag ser nu är jättekul och bra. Alla ni nuvarande och kommande luffare, håll skogsluffarandan i gång. Jag tackar våra urluffare för den anda de gav klubben i arv. Och lyckönskar alla nuvarande medlemmar till det arvet."

Men denna promenad i minnenas allé önskar jag er alla en riktigt god jul och ett gott nytt år!

/Karin Fuhr Lindqvist



Foto: Michael Thulin

Kalender

Januari

11 Vårens tisdagsträningar startar
27-30 Skidlager i Orsa Grönklitt

Februari

5-6 Café Brotorp öppnar, Stockholm Indoor Cup
13 Vinterserien
23 Klubbens årsmöte

Mars

Café Brotorp, öppet sportlovsveckan v. 9
25 Våffeldagen,
Café Brotorp håller öppet
26-27 Ungdomsläger i samband med Måsenstafetten

April

2 Naturpasspremiär
19 Terräng KM
23 "Prova på" i Brotorp
24 Café Brotorp stänger
27 Luffartjejnarnas Våryra

Maj

5 U-serien, kretstävlingar
7-8 10-mila Örebro, Annaboda
7 "Prova på" i Brotorp
10 KM medeldistans
11 DM sprint
14 "Prova på" i Brotorp
17 U-serien, kretstävlingar
21 "Prova på" i Brotorp
27 Stof Sommarläger, sprint
29 Stof Sommarläger, stafett

Juni

4 Brostugedagen
4-6 Ösaträffen
8 Sista tisdagsträningen
9 Bagisloppet (ev.)
18-19 Jukola Åbo

Juli

4 Trekvällars, lång
5 Trekvällars, medel
6 Trekvällars, lång
25-30 O-ringen, Uppsala

För information om nationella tävlingar och nattävlingar hänvisas till kalendariet på hemsidan eller tävlingskalendern i eventor. För att vara på säkra sidan, kolla alltid datum i aktivitetskalendern på hemsidan:

www.skogsluffarna.se

Nynäsdubbeln – en bra uppvärmning

Äntligen TÄVLING!

Som mycket annat under Coronapandemin var det osäkert in i det längsta om det skulle bli någon Nynäsdubbel i orientering eller inte. 2020 blev tävlingen inställd men i augusti 2021 så fick vi till slut genomföra tävlingen.

Det var i samband med att Skogsluffarna, IFK Enskede och Skarpnäck's OL tilldelade USM 2021 (flyttat till 2022) som det beslutades att vi skulle värma upp organisationen genom att ha en gemensam tävling i Nynäshamn. Det skulle visa sig vara värdefullt! Innan dess blev dock tävlingen inställd 2020 och osäkerheten var stor under våren 2021 om vad som skulle hända efter sommaren, restriktioner eller inte.

Den gemensamma organisationskommittén planerade så gott det gick under våren och beslutade att om tävlingen skulle genomföras som planerat 21 och 22 augusti så behövde vi ta ett slutgiltigt klartecken senast vid midsommar. Med fortsatta goda förutsättningar för att arrangera tävlingen och lättade Corona restriktioner så blev det grönt ljus för tävlingen till slut. Givetvis var de viktigaste delarna av planeringen i stora drag klar då banläggarteamet som utgjordes av Fredrik Wallstedt, Douglas Lundin och Mats Björkman varit igång i över ett år. Givetvis var det en del justeringar in i det sista.

Skogsluffarnas ansvar

Förutom banläggning så hade Luffarna ansvar för en start, utsättning och inplockning av kontroller samt vätskekontroll på banan. En del service som dusch och barnpassning hade denna gång strukits och serveringen var reducerad för att undvika trängsel. Vid start var det fria starttider för att korta behovet av att vara på arena.



Ruben Hård "spot on"!

Deltagande

Hur var det då med deltagandet vid Nynäsdubbeln? Efter ännu en sommar utan O-ringen så hoppades vi på ett stort deltagande. Det blev dock något färre deltagare än vad vi hoppats på. Lördagens långdistans drog knappt 550 löpare och söndagens medeldistans drygt 720 löpare. Båda tävlingarna avgjordes i ett härligt augustiväder så en del Luffare som inte behövde vara funktionärer passade på att tävla i den härliga Nynästerrängen.

Även om deltagandet under de två tävlingarna var något lägre än vad vi hoppas på så gav tävlingen ett positivt ekonomiskt resultat och några kronor till klubbkassan! Vi tar nu med oss erfarenheterna från att samarbeta med våra grannklubbar i söderort in i det planeringsarbete som pågår för fullt inför USM i september.

/Michael Thulin (text och foto)



Från vänster: Mats Björkman, Fredrik Wallstedt i samtal med Tomas Eklund



Fortsättningskurs för vuxna

Full koll

Under oktober genomfördes en fortsättningskurs för vuxna som följde kursboken "Full koll 2". Den genomfördes vid fem tillfällen (torsdagskvällar och lördagar).

Under torsdagarna var det teori, men vi bjöd även på soppa i Brotorp. På lördagarna var det mest praktiska övningar i skogen. Instruktörer var Olle Öberg, Michael Thulin och Tommy Ljusenius. Fem av deltagarna var redan Skogsluffare medan fem var nytillkomna.

Målet att kunna orientera på orange nivå

Avsikten var att föra upp deltagarnas kompetens till det som kallas "orange nivå". Där ska man kunna klara av medelsvåra banor. I kursen behandlades förståelse av kurvbild, attackpunkt, förenkling och "förlängning av kontroller" samt kartteckensymboler. Vid sista tillfället fick deltagarna springa en orange bana på Flatenbladet med elektronisk stämpling. Vi använde en av de banor som tidigare använts vid vårt natt-KM.

Sara överlägset snabbast

Där visade sig Sara Jernetz vara överlägset snabbast. Vid genomgång av hennes lopp fann jag att hon hade en god strategi och gjorde ett perfekt lopp. Detta trots att hon tidigare enbart sprungit skolorientering. Vi får se om hon ansluter till Skogsluffarna. Hotet är att hon har flyttplaner, men vi håller tummarna för att hon blir kvar.

Mycket bra, men...

Deltagarna fick göra en utvärdering av kursen. Den fick betyget "mycket bra" men några hade gärna ville ha mera praktik på kurvbild.

/Olle Öberg



Foton: Michael Thulin

Nybörjarkurs planeras till våren och fortsättningskurs under hösten. För vidare info, håll koll på hemsidan.

Luffartjejernas Höstträff 8 september

Det här är 6:e året vi träffas, enbart Luffartjejer i olika åldrar, och tar över Brotorp. Det har blivit en tradition att vi har Våryra i april, då klubben bjuder på tre-rätters middag efter en tävling på tre olika banor. På hösten är det träning och då betalar vi själva ett självkostnadspris, för en lite enklare måltid.

ett trettiotal Luffartjejer samlades för att träna tillsammans på tre olika banor. Flera nya medlemmar hade hittat ner till Brotorp. Chips med dricka vid målgång. Pizzabitar från Gula Kiosken, 6 stora familjepizzor levererades av ett pålitligt cykelbud. En liten dessert avslutade kvällen. Höstmörkret smög sig på och vid borden satt vi utspridda och höll avstånd. Men det hindrade inte livliga samtal om skiftande ämnen.

Nu ser vi fram emot Våryran! Förhoppningsvis kan vi basta och umgås som vanligt

/Britt-Marie Skog



Pizzan är på väg!



Några av deltagarna under förra årets VÅRYRA

VÅRYRA

Boka in Luffartjejernas Våryra!

Onsdag 27 april

när koltrasten sjunger som bäst och dom första nässlorna kan plockas.

Då tar vi över hela Brotorp, orienterar på tre olika banor, umgås och avslutar med en 3-rätters middag.

Välkommen!
Brittis, Karin och Johanna

Kontroll nr 11 som försvann?

Lars Mongård är sedan många år klubbens ansvarige för Naturpasset, där 50 fasta kontroller sitter uppe i Nackareservatet från början av april till sista oktober.



Den här mannen, för det var en man var ute in i det sista för att hinna registrera alla årets kontroller.

Femtio till antalet som vanligt, en del lätta medan en del andra kanske var väl svåra, i alla fall fysiskt sett. Vi fick en del propåer om två branter som ställde till problem. (19, 39) Vi tar till oss de synpunkterna, men branter är ändå till sin natur mindre beskedliga än punkthöjder eller dikesförgreningar.

Maillet gällde en saknad kontroll. (11) Jag tackade för informationen och frågade om jag skulle skicka kodbokstaven, svaret var jakande.

Lördagen den trettonde oktober, på naturpassets näst sista dag damp ett mail ner i min brevlåda. Det hade skickats av en de många naturpassdeltagare som rört sig runt om i Nackareservatet sedan i början av april

Jag var bortrest under helgen men tog mig i början av veckan till ifrågavarande sankmark för att kontrollera om skärmen fanns på plats eller inte, vilket den inte gjorde.

Jag ville ju med egna ögon se att kontrollen verkligen var borta för att med gott samvete kunna skicka koden, vilket jag då gjorde.

Det blev dags att ta in kontrollerna för året, och jag tipsade Malin Gabrielsson som skulle ta in, att elvan inte fanns kvar. Men se, när hon ändå gick förbi platsen så var den där!

Det kanske inte var en elva utan en älva som dansade i höstens dimmor och gömde sig bland tuvorna när det kom besök. Eller var det kontROLLEN som varit i farten?

Och vem besökaren var som saknade kontrollen? Jo, Gustav Bergman, Världsmästare i orientering.

/Lars Mongård

Foto: Michael Thulin (t.v.) och IOF (nedan)



Gustav Bergman på villovägar?

Naturpasset

Vårens premiär

Lördag 2 april

vid Brotorp

- Köp Naturpasset till reducerat pris
- Besök en kontroll och få fika efteråt
- Du är då med i utlottningen av ett fint pris

Besök 25/50 kontroller samma dag.

Mer info kommer att finnas på
www.skogsluffarna.se

Välkomna!

Den trevligaste trailen - Brotorp Trailrun

Om 30 minuter går första starten för Brotorp Trailrun 2021, en solig söndag i slutet av september. Löparna som ska springa långa banan håller på att göra sig klara. Självt är jag redan klar. Jag drar åt ryggsäcken där jag har ca 150 snitslar och springer ut under portalen längs spången.

Medan jag viker ner mot kanalen räknar jag baklänges och inser att jag måste springa banan på ca 2 timmar och 20 minuter för att garanterat vara före första löpare på långa banan. Gärna med lite marginal, då min uppgift är att kontrollera att banmarkeringen fortfarande sitter uppe och i värsta fall åtgärda där det behövs. Det är lite väl tight men ska nog gå vägen tänker jag och lyfter blicken i första backen upp efter bron.

Mycket svamp i skogen

Jag känner banan väl. Jag har sprungit alla sträckor flera gånger, snitslat de flesta områdena genom åren och minnena från dessa tillfällen kommer tillbaka när jag springer längs snitslingen. Jag tänker på alla svamp-plockare som rörde sig i skogen veckorna innan loppet. Tratt-kantarellerna längs banan vid backen på blåa och i början av gröna spåret, björksoppen precis på stigen runt hygget norr om skjutbanevägen och det märkligaste - mötet med en man med en korg grå kantarell längs vita spåret. En svamp jag aldrig sett tidigare men som tydligen ska vara både god och sällsynt.

Jacob Arén vinner långa banan

Jag passerar vätskekontrollerna och banfunktionärerna och får några glada hejrop på vägen. Det börjar kännas bra nu och jag slappnar av i ansträngningen. Väl i mål är jag 10 minuter före Jacob Arén, som vinner långa banan. Det är härligt att se hur han tas emot i Brotorp. Känslan på platsen är lite extra festlig med målbaner och upplopp från Olles kontor längs med stenslägningen

upp mot torpet. I tät följd kommer vinnare från de andra klasserna och andra tävlande. Arenan fylls upp med glada och nöjda tävlanden som med en väffa i ena handen och saft eller kaffe i andra berättar historier om hur de kämpat längs banan.

Vingummin istället för vatten

En rolig historia från årets lopp var att flera löpare vid vätskestationerna tog årets nyhet, muggen med vingummin, och hällde över sig i tron om att de skulle få en svalkande kopp vatten över huvudet. Man kan lätt föreställa sig förvåningen som följde.

Lyckats locka många nya löpare

Det som jag upplever extra stort med just Brotorp Trailrun är att vi lyckas locka många löpare som annars inte skulle ge sig ut längs de vindlande stigarna i Nacareservatet. Många vet inte ens om att de finns, i alla fall inte som den jättearena för löpning som det faktiskt är. Jag tror att Brotorp Trailrun har fått många att upptäcka stig-löpningen och det otroliga Nackareservatet. Kanske är det därför man upplever att så många är så nöjda med arrangemanget!



Starten har gått!
Foto: Michael Thulin

Brotorp Trailrun

Boka in höstens "Brotorp Trailrun"

Söndag 25 september!

Kom med på festen, antingen som löpare eller funktionär.

Välkomna!

Brotorp Trailrun - en bra form av rekrytering

Öppna upp ungdomsbanan för alla?

Dock tror jag att den ursprungliga iden om att göra en "tuff" utmaning kanske är värd att tänka över.

Till nästa år kanske vi öppnar "ungdomsbanan" för alla och istället marknadsför tre distanser, kort, medel, lång som då blir 6,5, 13 och 25 km. Det skulle säkert öka deltagarantalet avsevärt och få ännu fler att våga ta första steget ut i skogen.

Förberedelser

Sen måste jag bara nämna lite om arbetet med loppet. Egentligen är det inte så mycket som behöver göras men det ska ändå göras. Sportdryck ska beställas, mat ska inhandlas, nummerlappar ska inventeras, tillstånd från kommun och markägare ska inhämtas, tävlings-pm ska skrivas, funktionärer ska ordnas, banan ska snitslas och arenan byggas.

För att nämna några moment. Varje moment går ganska fort men sammantaget är det ändå en avsevärd arbetsmängd. Inför årets lopp tog Andreas Namslauer på sig att vara arenachef och prisutdelare, Brittis skötte marka-servicen och Erika Carlinger sekretariatet. Självt hade jag en mer administrativ roll. Det var en bra uppdelning! jag tror alla kände sig nöjda.

Men till nästa år behöver vi vara några fler. Helst skulle jag vilja ha en som är ansvarig för funktionärerna och en som är ansvarig för banan, sammantaget några timmars arbete.

Är du sugen och tror att du kan bidra? Eller har du andra idéer hur vi kan utveckla loppet? Prata gärna med mig!

Stort tack till alla som var med och hjälpte till att göra årets evenemang så lyckat. Ett stort tack även till alla er som var med och sprang!

/Petter Lind
Tävlingsledare



Foto: Michael Thulin



Foto: Linnéa Skog



Erik Rydell "in action"
Foto: Michael Thulin



Tävlingsledare Petter Lind
Foto: Linnéa Skog

Fixardag i Brotorp 23 oktober

Vid 10-tiden samlades vi utanför stugan, ett 25-tal luffare, både vuxna och barn. Nu skulle det fixas, städas och röjas! Det blev en naturlig uppdelning beroende på erfarenhet och intresse.

Olle Ö, Erika C och Lasse M tog sig an "Olles kontor", sorterade och gjorde fint.

Stora förrådet blev allt utburet, genomgången och Peter C kom med släpvagnen. Efter att ha gjort en rejäl rensning blev det tre vändor till ÅVC. Minst!

Äntligen fanns det lite svängrum och överblick i förrådet, vi hoppas det håller i sig. Peter fick god hjälp bl a av Marcus W, Fredrik P och Bjarne.

Ett gäng hjälptes åt med att göra fint runt omkring stugan, röja sly, gräva om kompost och städa tak och hängrännor runt stugan och omklädningsbyggnaden.

Ulrika N och Anna P rensade förrådet innanför herrarnas omklädningsrum och plockade i ordning inför nästa säsong av Café Brotorp. Båda tillhör cafékommittén.

Det var flera nya föräldrar med barn som ställde upp och hjälpte till, vilket också bidrog till att vi fick mycket gjort. Och också roligt att lära känna varandra lite bättre genom att jobba tillsammans.

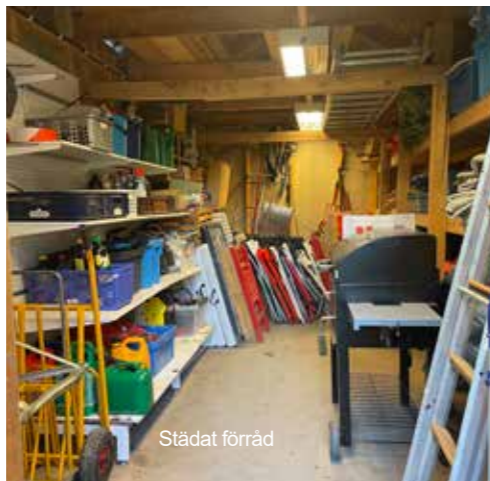
Vid 12-tiden blev det en välbehövlig paus med lunch och kladdkaka till efterrätt.

Nöjda kunde vi avsluta vid 14-tiden!

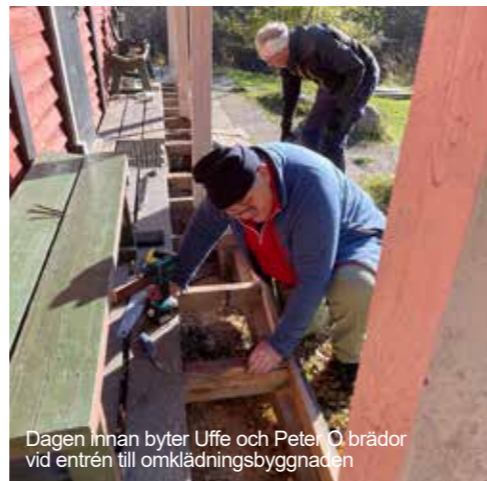
/Britt-Marie Skog



Marcus W och Fredrik P har tömt vedbon och börjat sortera
Foto: Johanna Dahlin



Städat förråd



Dagen innan byter Uffe och Peter O brädor vid entrén till omklädningsbyggnaden



Röjning av sly framför omklädningsbyggnaden. Hanna A och Karin F jobbar koncentrerat. I bakgrunden blir taket sopat och hängrännor rensade. Foto: Johanna Dahlin

Ulf Ranhed är utnämnd till hedersmedlem

Uffe Ranhed har varit med i Skogsluffarna sedan tidigt 70-tal. Vi båda, Uffe och undertecknad, har för övrigt varit kompisar sedan första klass, och orienterade tillsammans i Boo IF en tid innan Skogsluffarna blev klubbadressen.

Uffe har väl aldrig varit direkt flitig som löpare med undantag för att han ofta sprang Godlandstävlingarna i juli. I yngre dagar jobbade han även med att träna och utbilda våra ungdomar. När jag blev ordförande för ett 10-tal år sedan var det dags att hitta en ny sekreterare. Eftersom jag kände Uffe som en duglig och samvetsgrann person frågade jag om han kunde tänka sig den rollen. Det kunde han till min glädje, och om jag minns rätt, behöll han rollen i 9 år. Han gjorde ett helgjutet jobb!

Förutom jobbet som sekreterare har Uffe gjort stora insatser vid vår renovering av Brotorp. Han snickrade upp vårt nya kök och han fann den avloppsbrunn, till vilket vi kunnat ansluta vårt avlopp och som gjorde det möjligt att installera vattentoaletter. Senare var han aktiv med att planera bygandet av det som kommit att kallas "Olles kontor". Därefter byggde han det som fått namnet Brittis veranda, eftersom det bygget var hennes idé. Nyligen har han gjort ombyggnader i herrarnas omklädningsrum.

Egentligen skulle Uffe ha fått sitt diplom som hedersmedlem vid årsmötet, men på grund av coronan hölls ju detta digitalt. Nu, när Uffe är fullt vaccinerad, kunde vi bjuda in honom till höstens första styrelsemöte, där han fick mottaga diplomets tillsammans med en fin bukett i klubbens färger. Det var han verkligen värd!

/Tommy Ljusenius



Uffe, till höger, snickrar verandan tillsammans med Peter Claesson i maj 2019.
Foto: Britt-Marie Skog

Så minns vi Omar

Så har ännu en känd Gammelluffare, Omar Magnergård, 86 år, avlidit. Har sörjs främst av sonen Roger och dottern Tina med familjer och övrig släkt men också av ett mycket stort antal idrottsvänner. För de yngre i Skogsluffarna är han säkert inte så känd men vi äldre kände Omar från otaliga orienteringssammanhang och klubbafnär. Men vem var han?

Omar Magnergård var journalist. Anställdes på Svenska Dagbladet 1959 och blev med tiden en av tidningens mest profilerade medarbetare, också senior editor. Han hade ett brinnande intresse för händelser och skeenden som han på ett uppmärksammat sätt beskrev, t ex trafikomläggningen 1966.

Journalist både i Svenska Dagbladet och Luffarkavlen

Hans tydliga integritet gjorde att människor han kom i kontakt med fick förtroende för honom. Detta var troligen anledningen till att han fick en mycket fin relation med kungahuset som resulterade i flera publiceringar såsom boken ”Mitt liv med Prins Bertil, Prinsessan Lilian berättar”.

Men det vi minns mest är hans otaliga artiklar först i Luffarkavlen (vår gamla klubbtidning som startade på tidigt 1940-tal) och ”Gammelluffaren” startad 2010. Otaliga gånger har telefonen ringt ”Det är Omar – vad hände egentligen på tävlingen i söndags?”. Eller: ”Har Du något nytt?”.

Hans journalistiska intresse höll i sig ända till slutet. För någon månad sedan talades vi vid i telefon. Tanken var klar och redig men rösten var något svag. Ändå frågade han om något som han hört om. Sista upplagan av tidningen lämnades till trycket strax före hans död.

Genom sitt genuina intresse för idrott så blev han en sann uttolkare av orientering som sport men också de människor som omger sporten.

Ofrivilligt isbad

Omar var mycket aktiv i orientering och skidåkning. Han deltog i många 5-dagars och otaliga andra tävlingar. Skidåkning var en annan del av hans friluftsintrasse. Men där höll det på att gå illa.

Omar berättade en gång för mig om historien som var en riktig ”nära döden-upplevelse”. En kväll åkte han skidor på Söderbysjön och isen brast. Med skidor under isen är det inte lätt att komma upp. Han fick loss dom och kom upp på isen, tog en stav och hämtade upp mössan som låg kvar i vaken.

Absolut dyngsur började han gå hemåt i kvällsmörkret – inte längs vägen utan mer eller mindre raka vägen genom skogen mot huset i Bagarmossen. Han blev allt kallare – minns han – och till sist kom han inte riktigt ihåg vart han skulle gå.

Nästa minne han hade var att han låg på golvet i huset – ”Hur kom jag dit?” var hans fråga som inte hade något svar.

Hade något viktigt att berätta

Hans berättelser hade alltid en neutral ton. Ingen självhävdelse utan snarare hade han något viktigt att berätta för oss andra. Och det var mycket. Om vi andra berättade något så tog han in varje ord och värderade det. Om han inte gillade vad han hörde svarade han med sitt sneda leende och gick vidare i samtalet. – sa aldrig emot, argumenterade inte, troligen av erfarenhet från många liknande situationer i sitt arbetsliv.

70-iaden i augusti var sista gången vi såg Omar vid Brotorp, leende och tacksam för att få vara med kamraterna. Men han orkade inte så mycket. Det var klart sista gången. Vi saknar denne alltid vänlige, omtänksamme och humoristiske kamrat som givit oss så mycket genom åren. Tack!

/Björn Ekblom



Så minns vi Sven

Allas vår vän Sven Gärderud avled några dagar före sin 100-årsdag i september efter en kort tids sjukdom. Närmast sörjande är främst hustrun Ingrid och sonen Anders med familj samt många idrottsvänner.

Sven Gärderud var en mycket välkänd idrottsprofil som varit inblandad inte bara som aktiv utan också på flera områden utanför den aktiva tävlingsbanan. Han växte upp i Råsunda.

Vaken, pigg, begåvad!

Vid ett tillfälle för många år sedan kom vi att tala om skoltider, min och hans. Då sa han själv att skolbetygen inte kanske var bland de bästa men ”det gick bra ändå” tror jag ha sa. Troligen berodde det på att han var så aktiv i olika sammanhang, men var glad och stolt över lärarens vitsord på skolbetyget ”Vaken, Begåvad, Pigg”.

Senare visade det sig att han hade en mycket stor intellektuell kapacitet. Han utbildade sig till något jag inte minns vad han sa men han fick arbete i Televerket, AGA och Bofors, där han bl.a. innehade olika chefspositioner. Mot slutet av arbetslivet arbetade han också med hemliga, militära uppgifter. Som en riktig statstjänsteman förblev han förtegen om innehållet.



Talangfull löpare och flitig statistiker

Sven var främst medel- och långdistanslöpare med mycket god kapacitet. Han fick ett landslagsuppdrag minst en gång. Han tävlade först för MP, sedan IFK Lidingö och från 1985 Skogsluffarna.

Sven dokumenterade prydligt alla sina tävlingsresultat med tid, plats, tävling, segrar och egen tid mm från juniortiden till dryga 90-årsåldern då skador hindrade honom att tävla – allt nedskrivet med tydlig blyerts.

Under många år skötte han också på eget initiativ en förteckning över friidrottsresultat i olika åldersgrupper.

Var med om att starta 10Mila och Lidingöloppet

Hans intresse att stimulera barn och vuxna till motions- och tävlingsidrott utmynnade i att han deltog i ideutvecklingen av 10-milabudkavlen, som startades 1945.

Han var också delaktig i att Lidingöloppet 30 km tillkom 1965 — där han ingick i tävlingsledningen under många år – samt i Ungdoms- och Gubbpokalen på Lidingö mm.

Hans ledargärningar utmynnade i flertalet utmärkelser bland annat Svenska Friidrottsförbundets och Lidingö Stads Guldmedalj och Finländska Ikiliikkuja-medaljen som han fick som första utlänning.

Vi minns Sven som den länge, alltid leende och glade kamrat, som på ålderns höst gick med käpp på orienteringsbanorna oftast fortare än de som sprang. På våra klubbträffar ordnade han mycket kluriga tipstävlingar – vad vi minns var det aldrig någon som hade alla rätt. Vi saknar Sven och det goda humöret som alltid omgärdade honom.

/Björn Ekblom



Tack Björn Ekblom för dina fina minnesord.



Handicaploppet 24/10 - Årets viktigaste lopp!

Handicaploppets initiativtagare var Björn Ekblom och så tidigt som 1963 gick det första loppet. Sedan dess har det varit en tradition som lever kvar än idag, om än i lite andra former

Var är skorna? Så var det dags att visa sig i ett par orienteringskor igen! Men var är de? Används ju minst ett par gånger om året så det ska väl inte vara svårt att komma ihåg var jag förvarar utrustningen? Hon som jag delar DN med gissade att de var i källarförrådet, men jag hade ju tittat där redan! Leta en gång till och då med en kvinnas blick! I en solig Icakasse i en sportbag från Friskis låg ett par oigenkännliga spikskor, tunga av fasttorkad lera. Och starten går om 1 timme...

Gustav Svederus banläggare

Trots mina meriter så får jag en förnedrande starttid, går ut som andra deltagare av 21 stycken som känt sig manade att ställa upp i årets viktigaste lopp. Förra årets vinnare, Gustav Svederus, lade en bana i hemmaskogen vid Brotorp på 4 km med 8 kontroller. Som vanligt luriga kontroller, bestående av de små röda brickorna och tydligen blir mindre efter varje gång de kommer till användning.

Kollar mina medtävlare, en del riktiga rävvar när det gäller handicaplopp, men också ett antal juniorer samt nya i klubben som nog inte visste vad som väntade. Största startfältet på många år! Så bär det av mot kontroll nr 1, läser noga texten som beskriver kontrollen, i den döljer sig säkert någon ledtråd var jag ska finna den lilla röda plastbrickan vid stenen som är i cirkelns mitt, "Stenen, den är lätt, en klassiker, ta det försiktigt på väg mot nästa".

Här gäller det att först ta sig till stenen som man ju trodde att man visste var den låg, det var ju hemmaskog! Gick så där... men en medtävlare hann före mig så jag fick hjälp, då jag var lite fel förstås ... fattar dock snabbt att vi letar efter en En, så i toppen en liten ynkelig en sitter den röda plastbrickan.

Drar iväg mot tvåan som jag så klart tror att jag vet var den är....., la säkert flera minuter på fel brant, dock inte ensam. Det visar sig att minst två andra letat upp emot en halvtimme just där! Men de gav inte upp!! Trean är en brant högst upp ett av våra berg här i skogen med tipset att leta efter något som satt hårt rotat...Den gick bra att hitta men nu var jag så trött o svett att det immade på glasögonen. Iväg mot kontroll nr 4, som visade sig vara dagens längsta sträcka. Den var ändå placerad i närheten av en känd kraftledningsstolpe så var det väl bara lunka på så rakt som möjligt.

Arvid Hammarbäck - Årets vinnare!

Gula kantareller

Nu går det inte så snabbt för en 68-åring med lego och titanknä, men kan man bara hålla kurs är inte behovet att "springa" så långt, är tänket i alla fall. Hinner se att det fortfarande fanns gott om gula kantareller i skogen men de tar jag imorgon då jag lovat ta in kontrollerna, (kontrollerna hittade jag men svampen fanns inte kvar). Här på långsträckan måste jag blivit omsprungnen av flera, för vid fyran så fanns en arg ungdom som lagt minst fem minuter på att leta där, medan de andra stuckit ...jag plockade galant kontrollen från den avkapade grenen på toppen av branten och snubblade vidare mot Ulvsjön.

Bortlurad av min egen son!

Nere vid stranden på södra sidan, där vi i gånggänget på tisdagsträningen tar oss ett dopp ibland, ljuva sensommarkvällar, fanns en kontroll med bävertema. Hittade raskt dit men blev ensam stående kvar när

fyra/fem stycken drog iväg, gömd längst in i en avnagen al satt kontrollen och den blev jag bortlurad ifrån av Joel, min egen son!! Jag lunkar på, vill ju inte komma sist i alla fall, märker att det finns flera på ingång till bäverfallet, så än är det inte kört.

Plockar sexan hyggligt snabbt då jag fattar att jag ska leta på stenens "näsa" och inte på ekarna runt omkring. Nästa kontroll är bommen mot Älta och jag ålar under den, ser brickan snabbt och hastar vidare... Kontroll åtta tar för lång tid då jag gör dåligt vägval och går i halvcirkel via stigar...tappar säkert två placeringar...tar snabbt brickan ändå och nu är det bara sista branten där borta du vet och nu tar jag ingen omväg, istället för vägen, vilket de andra gjorde så klart och kom före mig. Hittar brickan före dem ändå men det är nu man ska spurta över bron och in mot Brotorp...då finns ingen kraft kvar, utan lunkar in som nummer 12 av 20 startande. Tog knappt 80

minuter att snubbla sig runt 4km, men det kändes som 8 km!

Arvid Hammarbäck vinnare!

Det var ganska jämt till slut vid målgång, precis som det ska vid ett handicaplopp. Vann gjorde Arvid Hammarbäck med en annan 68-åring på andra plats, Lasse Mongård, bra kämpat! Marcus Westin blev trea. Tyvärr blev det sjukhusbesök för snabbe Sandro som olyckligt föll mot en sten och bröt handleden .gips i sex veckor! Tackar banläggaren för en kul och lagom lurig bana och ser fram emot vad Arvid kan hitta på nästa gång. Nästa år försöker jag igen. Nu ligger skorna i rygsäcken, rena o fina. Hittar jag dem inte då, får jag väl fråga någon som läst det här.

/Text Christer Moreau, foto Britt-Marie Skog



Starten närmar sig...



Christer berättar om sitt lopp!



Vinnare av Handicaploppet: Arvid Hammarbäck



Mycket att diskutera!

Arrangör: Skogsluffamas OK, IFK Enskede och Skarpnäcks OL

Plats: Högdalen och på Gälö

Boka in helgen, vi behöver Dig!

Håll utkik efter mer information om USM:

www.skogsluffarna.se

USM och publiktävlingar i skärgårdsmiljö 9-11 september

ORIENTERING | STOCKHOLM
USM 2022

Planeringsdagen för 2022

Glädjande många deltagare

Den 21:a november genomfördes planeringsdag för 2022 där vi lade en grovplanering för året. Det var glädjande att så många slutit upp, det var drygt 20 st deltagare i Brotorpstugan samt ytterligare några med på länk.

Med på plats var flera barn- och ungdomsledare som inte deltagit tidigare. Deras deltagande speglar nog väl var klubben står idag; vi har aldrig haft en större och mer aktiv barn- och ungdomsverksamhet än vad vi har just nu.

För att tydliggöra detta kan man titta på vår medlemsmatrikel: 218 st av våra medlemmar är under 20 år, vilket innebär en andel om ca 32%! Tyvärr saknar vi nästan helt medlemmar i ålder mellan 20-29 år. I ålder mellan 30-50 år har vi knappt 150 medlemmar, vilket motsvarar drygt 30% av det totala medlemsantalet.

En tolkning av denna struktur skulle kunna vara att åldersspannet 30-50 år till stor del består av föräldrar till den stora barn- och ungdomsgruppen om drygt 200 medlemmar.

Med detta som grund blir det tydligt för oss att fokus behöver vara på just barnen och ungdomarna. Lyckas vi med det arbetet kan vi förhoppningsvis se vårt medlemsantal i ålderskategorin 20-29 år öka, vilket är en förutsättning för att på sikt konkurrenskraftigt ska kunna delta i de större kavlarna såsom 10MILA och 25-manna.



Barn- och Ungdomsverksamheten ges högsta prioritet

Under 2021 har vi haft fem barn- och ungdomsgrupper igång. Det är i huvudsak föräldrar som engagerat sig som ledare och det är mycket roligt att se att det finns föräldraengagemang.

Under planeringsdagen konstaterades att det finns behov av ytterligare en barngrupp, då det finns flera barn som är redo att lämna gruppen "busluffarna" som Erika Carlinger förtjänstfullt håller i på lördagförmiddagar. Det sågs vidare som önskvärt att de barn som börjar i träningsgrupp inte är yngre än att de går i förskoleklass.

Identifierade utmaningar för barn- och ungdomsverksamheten under 2022 handlar om att skapa fortsatt intresse för orientering när man kommer upp i 10-11 års ålder samt att skapa ett system bland barngrupperna som tar hänsyn till utvecklingsnivå, utan att man slår sönder de kompisnätverk som finns runt varje barn.



Ledarna efterfrågade också bättre samordning för att kunna sprida och ta del av varandras träningsupplägg och övningar.

Från styrelsens sida ser vi att det tekniska systemstödet redan finns, men att vi behöver bli bättre på att ge ledarna tillgång till den.

Det finns ett fortsatt utbildningsbehov bland våra barnledare som vi ska försöka tillgodose under kommande år.

Det efterfrågades också grundläggande orienteringsutbildning bland alla föräldrar för att locka även de att orientera och underlätta deras barns deltagande och utveckling.

Vi behöver även föräldrar som deltar som funktionärer vid våra arrangemang.

Våra egna arrangemang

Våra egna arrangemang togs också upp på planeringsdagen. Det största arrangemanget vi har under 2022 är USM som sker den 9-11 september. Där kommer vi att behöva funktionärer.

Vi har också våra interna, regelbundet återkommande arrangemang som också planerades för 2022. De är bland annat Handikapploppet, Skinkloppet, Blotet och pepparkaksjakten. Deltagande rekommenderas varmt!



Samarbete kring klubbmästerskap

Slutligen diskuterades även våra klubbmästerskap mot bakgrund av den ålderstruktur som vi har i klubben just nu. Vi ser ett behov av att under 2022 förändra klassindelningen för våra vuxenklasser.

Som det ser ut nu kommer tävlingsklasserna att vara HD12, HD14, HD16, HD21 (lite kortare än vanligt), HD45 och HD60. Klubben deltar i ett KM-samarbete med andra klubbar i närområdet och delar på arrangörsskapet för de olika tävlingarna; sprint, medel, lång och natt.

Under 2022 kommer styrelsen fortsatt att arbeta för att skapa så bra förutsättningar som möjligt att fortsätta locka nya medlemmar till sporten och utveckla de medlemmar vi har. Det arbetet sker på ideell basis och vi är helt beroende av våra medlemmars engagemang och vilja att delta. Är du intresserad av att delta i det arbetet, så meddela gärna att du finns till vår valberedning, som består av Kalle Lindqvist, Erika Carlinger och Christer Moreau (sammankallande).

Den 23 februari håller klubben årsmöte i Skarpnäckskyrkan. Kanske är du rentav intresserad av att ingå i valberedningen? Vi ses vid Brotorp!

/Marcus Westin

Vinterträning

Löpträningar och Långdistanspass

Tidigare år har torsdagens teknikträningar, som hålls av söderorts orienteringsklubbar under orienteringssäsong, inte ersatts av annan träning under vintern.

Hårt arbetande orienterare har helt enkelt fått en (välförtjänt?) ledig kväll för kontemplation eller annan aktivitet. Så ej längre. Torbjörn Thorsén tog denna höst tag i inaktiviteten och bjöd dels med Skogsluffarna på långdistanspass varje söndag, dels ordnade han ren löpträning för hוגade på torsdagskvällar.

Löpträningen har främst lockat en kärngrupp 06-or som kört intervaller på Kärrtorps IP eller fram och tillbaka längs Orhemsvägens svarta asfalt, men med tiden har fler och fler löpintresserade Skogsluffare hakat på.

Under söndagens långdistans är målet att springa i ca två timmar (banan brukar ligga på runt 12-14 km med möjlighet att korta av) i terräng.

Banan läggs som en orienteringsbana kors och tvärs genom skog, men utan kontroller och eftersom vi springer i grupp så räcker det att någon eller några ansvarar för själva orienteringen. Sådana som uppskattar att ta rygg, kan göra så. Dessa träningar arrangeras av Skogsluffarna, Skarpnäck och Enske-de.

Söndag 5 december var det Skogsluffarnas tur att anordna långdistansträningen, som gick i välbekanta trakter i Nackareservatet på en bana lagd av Torbjörn Thorsén. I täten här i början ses undertecknad tillsammans med Ture Johansson. Kan avslöja att jag inte behöll täten in i mål...

/Charlotte Pruth

En trevlig present!
Bricka med tryck av den reviderade kartan över Nacka-Erstavik finns att köpa i Brotorp
Mått 33x43 cm Pris: 250 kr

Café Brotorp har öppet fr o m helgen 5-6/2. Oftast finns det också folk i Brotorp tisdagkvällar mellan 18-20. Om du har svårt att ta dig till Brotorp, kontakta Britt-Marie Skog, brittis.skog@gmail.com eller tel 0707-143431.

Vinterpasset

Skogsluffarnas populära Vinterpass finns till försäljning. 20 kontroller ligger ute mellan

6 januari - 31 mars

Vinterpasset kostar 50 kronor och finns tillgängligt i Brotorp.

Vi fortsätter med självbetjäning via postlådan som sitter på förrådsbyggnaden vid dörren till kontoret, det fungerade väldigt bra förra året. I lådan finns kartor och swishnummer.

Pris 50 kr, betalas med Swish till nr: 123 627 95 66. Skriv gärna Vinterpasset i meddelanderaden. När Skogsluffarnas Vintercafé öppnar, helgen den 5-6 februari, finns så klart möjlighet att köpa passet i stugan.



Ett långt, långt led med Charlotte och Ture i täten.
Foto: Håkan Enmark

Natt-KM i månsken

Som många av er redan vet har vi ett samarbete med tre andra söderorts-klubbar (IFK Enskede, OK Södertörn och Skarpnäcks OL) när det gäller att arrangera KM-tävlingar. Detta innebär uppenbara fördelar. Dels behöver vi bara arrangera en KM-tävling per år, dels får vi vid varje tillfälle flera startande. Det senare är särskilt roligt för oss som arrangerar. Det är ju otacksamt att lägga ned arbete på något som endast utnyttjas av några få. Själva arbetsinsatsen är densamma vare sig det är 15 startande eller 80. I år var det 64 varav 17 Skogsluffare.

”Genvägar äro senvägar”

Efter att ha varit tråkigt väder en tid, klarade det upp och blev en fin kväll där månskenet silade ned mellan träden. Det var även lagom varmt för orientering. Ingen behövde förmäta av värme eller frysa. Jag hade lagt banorna för att speciellt få fram det man vill ha i nattorientering, nämligen vägvalsmöjligheter.

På natten är det ju sällan lösnande att störta rakt fram genom skogen. Här kan man ofta säga att ”genvägar äro senvägar”. Det gäller alltså att finna stigar eller andra ledstänger, som gör att man kan hålla farten uppe och samtidigt minska risken för att bomma.

Herrarnas långa bana var sju km och gick runt Flaten. Bäste Skogsluffare var Torbjörn Thorsén. Samtliga banor hade mål i Brotorp, och man sprang över spången vid Ältasjön. Sälunda kunde vi för första gången på länge erbjuda dusch till alla som var fullt vaccinerade.



T.v. Karin Edström deltog i Natt-KM. Här ses hon på sista träningen i Brotorp före jul. Foto: Ture Johansson

Jukola och Venlakavlarna 18-19 juni

På lördagen går Venlakaveln med fyra sträckor för damer. Den längsta är 8,7 km och den kortaste 6,1 km. Sedan på kvällen oftast kl 23 startar Jukolakaveln med sju sträckor, då det var sju bröder som bodde i Jukola i Aleksis Kivis roman Sju bröder. Den är öppen för både herrar och damer. Tre sträckor blir i mörker. Längderna

är lite större än i Venla. Jukola och Venla drar varje år runt 20 000 löpare. Det är inte bara orienteringsklubbar utan även kompisgäng och kollegor som bildar lag. Man är alltid omgiven av andra löpare. Senast jag sprang, bildades en liten grupp som hade samma gaffling. I juni hoppas jag på två lag med trevlig samvaro vid täv-

Få kvinnor springer natt

Några yngre damer ställde aldrig upp utan de damer som deltog sprang D60. Det var Karin Edström och Catrin Johnson, där den senare var snabbast. Här fick jag tyvärr ”vatten på min kvarn”.

Det föreligger nämligen en debatt där vissa hävdar att man i jämställdhetens tecken ska ha en tiosträckorskavle på Tiomila även på damsidan. Det skulle innebära 5 - 6 nattsträckor. Jag har tidigare undersökt hur många klubbar i distriktet som regelmässigt har så många kvinnor som springer natt. Det är endast en handfull i hela Stockholm.

Här var det sammanlagt tre damer utslaget på fyra klubbar med totalt över 1500 medlemmar. Vi hade glädjande nog även några manliga ungdomar som deltog. Här avgick Simon Palmgren med segern.

Jag vill särskilt tacka Bosse Hedlund i IFK Enskede, som hjälpte till med banläggningen. Per Sundberg och Ina Widegren skötte förtjänstfullt sekretariatet.

/Tommy Ljusenius



lingscentrum och på Finlandsbåten. Förra gången Jukola och Venla gick i Åbotrakten hade vi två lag, ett i Venla och ett i Jukola. Några bodde på hotell inne i Åbo och hade med sig familjen. Hoppas att vi kan få vara med i år igen på denna fantastiska tävling där både elit och motionär deltar

/Per Westerlund

Det mystiska ”Blotet”

Ett blot av sin tid

Spiegelvänd karta. Karta fastklistrad på en kub. Helt vita partier på kartan där all information tagits bort. Årtsoppa och punsch runt en eld vid en kontroll i skogen. Välkommen till Blotet - Skogsluffarnas traditionstyngda säsongsavslutning.

Förut var det en väl förborgad hemlighet där ingen som inte blivit inblotad fick veta att gemenskapen existerade. Sedan tystnadsplikt. Aldrig nämndes Blotet på träningar, tävlingar eller i andra sammanhang. Kunskapen fick man i samband med att inbjuda till ens första blot anlände, där man som Vekling skulle genomgå provningar och sedan upptas i gemenskapen.

Det känns lite förbjudet att skriva dessa rader, avslöja hemligheten som bevarats så länge. Säkert kommer några av er äldre i klubben att rynka på näsan, när ni läser detta. Men det är moderna tider, traditionen har utvecklats till att nu bli något som alla vuxna i klubben bjuds in att delta i.

Mystiken finns kvar

Men mystiken finns kvar när man öppnar sitt kuvert med instruktioner om tid och plats för årets samling. Alltid i form av en gåta. Kan ni läsare lista ut var årets samling skedde?

”Vi ska samlas vid en plats som för tankarna till tidiga resor tätt under molnen. En cigarrformad farkost, blott avskalderna gjuten i bly. Lyft blicken mot månen denna förtrollade afton, och sök samma form strax söder om vår samlingsplats. Blott 3 700 fot från var Luffares vagg, i riktning mot London, står två bänkar. Där kan den senfärdiga vila sig i form de sista skälvande minuterna innan vår stora provning ska börja.”

Förtäring och uppgifter att lösa

I år rörde vi oss först i Ältaskogarna, i närheten av Strålsjön. Första förtäring vid bommen mot Årstavik, där också ett test skulle genomföras inspirerat av svts: Bäst i test. Sen vidare mot Drevviken. Andra förtäring vid Flatens södra spets, där uppgiften är fiskspelet - som i alla fall ni småbarnsföräldrar känner till. Tredje och sista förtäring vid Flatens norra spets.

Jag och min parkamrat Joel är ute och rör oss i dryga tre timmar. Men detta är inget kraftprov, vi joggar lugnt och pratar om ditt och datt när vi rör oss genom höstmörkret.

Ett nytt inslag i år är gafflingar - ”fulgafflingar” närmare bestämt. Det begrepp

kanske kräver sin förklaring. När man fulgafflar struntar man i det, och på Blotet har vissa patruller fått en bana öster om Flaten och andra väster om. Roligt!

Bastu och sen middag

Väl framme i Brotorp blir det bastu och sen middag. Vi pratar om våra vedermödor. Petters kompass var polvänd: norrändan på kompassnålen pekade åt söder. Var det en förslaget bus av hans fru Karin, som var en av årets arrangörer? Vi diskuterar ett tag om polvänd kompass och samtidigt spegelvända karta tar ut varandra, men enas om att så nog inte är fallet. Det blir nog dubbel. Det blir nog dubbel.

Blotet i sin gamla form känns som en blandning av fornnordiskt och käckt 30-tal. Jag ser framför mig herrar i grå yllekavajer och yllebyxor, keps på huvudet. Ett tåligt släkte som samlas för trivsamt gemenskap. De står i ring runt elden sjungandes Skogsluffarvisan.

Låt oss modernisera varsamt, så att vi trivs med vår variant lika bra som de trivdes med sin.

Stort tack till årets arrangörer Karin Skog, Hans-Christin och Håkan E!

Vi ses vid nästa blot.

/Douglas Lundin

Douglas vid Jukola 2019. Foto: Torbjörn Thorsén



Lasse Mongård och Linnéa Skog värmer sig med glögg vid Tomtemors eld. Foto: Christer Moureau

Delad glädje, dubbel glädje

En av höstens höjdpunkter var utan tvekan Daladubbeln. Den är alltid rolig men i år, i coronans tidevarv, fick den en extra guldglans: En stor, myllrande tävling med massor av glada barn och ungdomar – det var länge sedan vi fick uppleva detta! Att Falun bjöd på strålande vackert höstväder gjorde sitt till.

Flera av oss lite äldre deltagare var inte så ledsna över att övernattnin i skolsalar inställt (även om barnen saknade kvällsbusset i korridorerna).

Från Skogsluffarna åkte en ganska stor delegation med 13 barn och ungdomar, från HD10 och upp till HD16. Utöver själva orienteringen hann vi också med äventyrsbad, bowling och en liten dejt på Pinchos i Borlänge (enligt rykte Sveriges tråkigaste stad, men det tyckte vi var taskigt sagt).

Nästa års Daladubbeln hoppas vi på en ännu större Skogsluffare-trupp!

/Charlotte Pruth



Starten i H10, där vi skimtar Sixten, Arthur, Elsa



Sixten i full fart mot nästa kontroll.



Ivar "glädjeskuttar" nerför backen!



Bara spurten kvar för Alfred!



Elsa har målet i sikte!



Sandro och Ture i ett sista ryck!



Telma och Sofia är på G! Foto: Håkan Enmark



Simon, Elis, Sandro myser i Dala-solen! Foto alla övriga bilder Fredrik Ottosson

USM i Falköping

Ungdoms SM, USM, i orientering avgjordes 17-19 september 2021 i Falköping. Tävligen är öppen för killar och tjejer som är 15 respektive 16 år och avgörs i sprint, långdistans och stafett med fyra sträckor (H15, D15, H16, D16). För distriktet inte ihop ett lag så tävlar man i Revanschen, ett individuellt lopp med gemensam start.

Från Skogsluffarna skulle fyra ungdomar delta. Ture Johansson och Ruben Hård blev tyvärr sjuka och det blev bara Simon Palmgren och Sandro Pruth som åkte. Här är deras berättelse:

Lägret började med en tidig bussresa till Falköping på ca 5h. När vi väl kom fram sattes vi direkt i en karantän i ca 1-2h.

Inte på grund av corona utan för risken av fuskande skulle försvinna, mobiler var ett förbud. Det dåliga med karantänen var bristen på saker att göra, det fanns sällskapsspel men inga pingisrack till pingisen.

Efter tävlingen så leddes vi till duscharna för att sedan äta i en gymnastiksal. Portionerna man fick var väldigt små och man gick därifrån hungrig. Detta jämnades dock ut av kvällsmackor. Under kvällen fick vi också information om morgondagen.

Det blev en tidig lördagsmorgon med frukost på ett närliggande hotell vilket var mycket uppskattat. Sedan tog vi oss med buss till långdistansen. Lunchen som serverades därefter var god och mättande.

Däremot så behövde man stå i en otroligt lång kö för att få maten (över 1h).

Nästa dag var det straffet eller revansch som gällde. De yngre hade en tidigare sträcka vilket gjorde att de åkte i en tidigare buss. Maten som serverades på arenan var tråkig, mindre portioner och kön var densamma. Efter att ha sett prisutdelningen där Stockholms toppade lag kom trea satte vi oss på en buss och började resan hemåt. P.g.a. den otillräckliga maten stannade vi på donken för att mätta våran hunger. När vi kom fram så var det sent och vi tog farväl av varandra för att sedan gå skilda vägar. Sammanlagt så är vi överens om att det var ett roligt och lyckat läger.

/Sandro Pruth och Simon Palmgren

Grönvita gruppen och Gulvita gruppen

Grönvita gruppen. Intresset för Orientering i klubben har varit stort och det är kö till barngrupperna! Örarna och Ugglorna med barn födda 2013-2015 har tränat parallellt under hösten.

Vi har fantastiska föräldrar som engagerat sig som ledare och hjälpsamma föräldrar som fått "skugga" barnen! Målet har varit att vi ska ha roligt och det har vi haft.

Vi har bl a stjärnorienterat haft bingo-övningar, övat karttecken och lekt lekar! Fruk/fika stunden är ett uppskattat och trevligt inslag när vi passar på att lära känna varandra! Vår sista träning mötte barnen kapten Björn-skägg och fick hjälpa den vilsna piraten att samlar guldmynnt och leta efter skatten!

Till våren hoppas vi kunna korta kön och bjuda in fler barn att delta på våra roliga lördagsträningar!

Gulvita gruppen består av barn mellan 8 och 10 år. Under hösten har svårighetsgraden höjts och de barn som varit med lite längre har nu börjat orientera även utanför stigar och andra ledstänger.

Nu när tävlingar har börjat komma igång igen har vi både deltagit på stafett på Österåkerskaveln och på Ungdomsriefinalen där klubben slog rekord med råge vad gäller antalet deltagare. Vi ser fram emot en ny säsong då vi förhoppningsvis kan åka iväg och testa på många nya områden att springa i. Nu verkar det även som att den normala säsongstarten med Måsenstafetten i Nyköping äntligen kan bli av efter flera års uppehåll.

/Text Karolina Gryzelius och Kalle Lindqvist



Foton: Erika Isaksson och Kalle Lindqvist



Foto: Michael Thulin



Stor eller liten, är det någon skillnad?

Magnus Falkenström flyttade med sin familj till Göteborg för några år sedan. De är nu aktiva i IFK Göteborg, men Magnus är fortfarande hedersmedlem i Skogsluffarna och företrädare Skogsluffarna i 10Milas styrelse.

Jag frågade Åke, Henning och Victoria om det finns några skillnader mellan att vara med i IFK och Skogsluffarna.

Åke - Det finns ingen bastu och träningarna är mycket mer välorganiserade.

Henning - Det är många fler och alla tränar på tisdagarna, från skogsbusarna (motsvarande busluffarna) till en massa VM-löpare från halva Europa.

Victoria - Det finns en stor grupp med uppstyrd teknikträning för vuxna nybörjare.

Det låter kanske som en våt dröm för en del som minns luffarnas storhetstid och visst finns det fördelar med en stor klubb med både bredd och elit. Å andra sidan är det ingen som har koll på allt och alla. Efter två år i klubben är det fortfarande många obekanta ansikten och det pratas en hel del om att vi egentligen är tre klubbar i en - ungdomar, elit och skogsnjutare (vuxna nybörjare).

Just det är en sak som vi har börjat arbeta med i styrelsen. Hur vi ska få ihop alla dessa spridda verksamheter till en enda gemensam. Det finns en oerhörd erfarenhet, ett stort engagemang och en väldigt välkomnande anda i klubben, men med så många aktiva personer blir det ibland svårt att kommunicera. Tack vara att det finns så mycket kompetens i klubben sköts det mesta av det löpande arbetet ute i diverse kommittéer vilket gör att styrelsen kan ägna sig åt mer renodlat styrelsearbete. Det känns ibland som att alla vet vilken deras roll i klubben är och att de gör det de ska och har tillräckligt mycket kommunikation med andra för att hela klubben ska bli en levande organism som är självreglerande. Ett exempel på det är från i höstas då jag och några ungdomar var banläggare till en normalstor medeldistans. Jag fick/tog uppdraget fem veckor före arrangemanget.

Vi hade inte ett enda möte i tävlingsorganisationen inför tävlingen. De som brukade ha ansvar för ett område skrapade ihop ett par funktionärer sista veckan, och sen var det bara att köra. Det mesta flöt på riktigt bra men det blev en del kommunikationsmissar, som att bajamajorna vid starten sattes upp längs med snitseln mellan tidsstart och startpunkt. Eftersom jag fick reda på det kvällen innan tävlingen var det ju inget problem, bara att flytta tidsstarten 30 meter, men en sådan organisation skulle nog aldrig fungera om det inte fanns så väldigt många med orientering inpräntat i sina DNA'n.

Träningarna nämnde Henning. På tisdagar under högsäsongen kan det vara uppemot 200 deltagare på träningarna. Fem ungdomsgrupper med tre till fyra ledare i varje grupp, en grupp på femtio vuxna som vill lära sig orientera plus ett trettiotal elitlöpare som springer intervaller i området. Efter träningarna nöjer sig inte IFK med soppa utan rejäl middag ska det var.

Roterande schema precis som i Brotorp men alla vill imponera med sin kulinariska expertis.



Henning på sprinten vid Götaplatsen

Tack vara att campingen hade ett rejält restaurangkök går det hyfsat smidigt att ordna.

Åsså var det det där med bastun. IFK har ingen egen bastu i klubbstugan. Fruktansvärt, men som tur är finns det fler än vi som gillar bastu och processen är igång med att få till en bastu,

så till nästa vinter kanske. Anledningen till att vi inte har bastu är att IFK blev utskickat från kamratgården som var fotbollens och orienteringens gemensamma träningsanläggning fram till för ett tiotal år sedan. Efter några kringflackande år fick klubben chansen att köpa loss Lisebergs gamla camping upp i Skatåsområdet. Tyvärr är området en gammal deponi (Brudarebacken) vilket gör att det sipprar metangas från marken och inga nybyggnader får uppföras, men jag ska allt driva på så vi snart kan ha en egen bastu. Och får vi bara en bastu, ja då är IFK en riktigt trevlig klubb att springa för. Kanske inte riktigt lika trevlig som Skogsluffarna, men tillräckligt.

/Magnus Falkenström, text och foto



Skogssportens Gynnares Ledarstipendium 2021

I samband med Skinkloppet lyckades vi få Erika att titta in vid grötlunchen, för att få möjlighet att uppvakta med blommor och ett stipendium på 5000;- som hon gjort sig välförtjänt av.

Styrelsen har varit enig om att nominera Erika för hennes arbete med att utveckla orienteringsträning för förskolebarn, Busluffarna, som bidragit till en stor barn- och ungdomsverksamhet i Skogsluffarna

Så här beskrev vi Erikas meriter: Erika Carlinger har som ledare i barn och ungdomsverksamheten i Skogsluffarna, varit drivande de senaste tio åren i att utveckla och leda tidig orienteringsträning för barn i förskoleåldern. Varje vår och höst lockar hon nu ett stort antal barn mellan 3-6 år, ofta 30-40 barn, som tillsammans med någon förälder prövar på olika aktiviteter på lördagar mellan 10-12.

Det är ett smörgåsbord av övningar som erbjuds barnen. I 7-årsåldern slussas barnen vidare till fasta mindre grupper som också har träning vid Brotorp på lördagar. Det sjuder av liv varje lördag förmiddag, vid klubbstugan Brotorp.

Förra våren drabbades Erika av covid-19 och fick ställa in busluffarverksamheten: När hon kom igång igen skrev hon följande rader i vår klubbtidning: "Efter ett uppehåll på 4 veckor kunde jag då äntligen få träffa Busluffarna igen den 29 maj. Harald fick vara med som stödledare då min ork inte var tillbaka fullt ut.

En dubbel hinderbana där man kunde utmana sin kompis eller förälder, en "passa karta"-labyrinth, Pokemon bingo i dungen, den älskade piparringen där man går runt och piper på de bilder som finns på remsan, gosedjur vars gömställe markeras på kartan samt fyra banor med karta-en inne på Brostugeplan där det gäller att passa ihop karttecken med rätt bild samt tre, i olika längd och uppdrag, utanför staketet. Det var så underbart härligt att vara igång igen!"



Motivering till vår ansökan

Erika Carlinger är medlem i Skogsluffarnas OK sedan 2007. Relativt snart blev hon ungdomstränare och flera av de egna barnen deltog i verksamheten. Hon är engagerad i klubbarbetet, har varit styrelsemedlem, ställer ofta upp vid arrangemang i sekretariatet mm. Varje vårvinter är hon inköpare till klubbens café. En mångsysslare alltså, där ingenting är omöjligt.

Sedan ett tiotal år tillbaka har hon utvecklat träningen för förskolebarnen, och hennes verksamhet har starkt bidragit till att Skogsluffarnas barn- och ungdomsgrupper nu är fyllda med råge. Hon är väl värd all uppmuntran och att också kunna få dela med sig av sina erfarenheter till andra klubbar.

Hur ska stipendiet användas?

Ge möjlighet att utveckla material för verksamheten, låta sig inspireras av utbildning och kontakter med andra klubbar, bli uppmärksammas för sin kreativa förmåga och uthållighet.

I ett inlägg på Skogsluffarnas facebookgrupp skrev Erika efter att hon fått stipendiet:

- Övernaskad, rörd och tacksam men också mallig, stolt och lite kaxig! Tack snälla styrelsen som nominerade mig.

Grattis Erika!!!

/Britt-Marie Skog

Pepparkaksjakten och Skinkloppet

På pepparkaksjakten för vit-gula gruppen, så fick barnen en orienteringsbana där det istället för kontroller fanns en ledtråd. Vissa ledtrådar var lättare att hitta än andra. De löd bland annat så här:

-har vingar
-enda däggdjuret som kan flyga aktivt
-hittar mat genom ljud

När de hade hittat tillräckligt många ledtrådar så kom barnen tillbaka till Klisättra ängar där de fick fundera på vad ledtrådar kunde betyda medans de mumsade på pepparkakor och drack varm saft.

Hanna berättade dessutom att detta djur kunde vara allt mellan 3 cm och 1,5 meter. Tillslut kom de på att de skulle leta vid fladdermusholkarna, och där hade en skatt gömt sig minsann!

På tillbakavägen hade barnen väldigt roligt med en pepparkaksburk med några smulor kvar i. Någon tog burken och sprang iväg. Det blev jakt på den som hade burken och många brottningsmatcher för att få tag på den. Alla kom tillbaka välbehållna och vid gott humör!

Klockan 10 på söndagen 12 december gav sig 15 tappra löpare i väg mot startplatsen för årets Skinklopp. I par fick de sedan ge sig ut för att hitta bokstäver som skulle bilda ett ord som handlade om (h)jul.

Mången var de löpare som hoppade runt bland hala hållar och tuvor tänkandes på ord som hade med jul att göra. Och det var ju precis så vi arrangörer hade tänkt när vi planerade. De fick ju bara höra vår ledtråd, inte läsa den så som du som läsare nu kan göra.

På sex av 16 kontroller fanns det ingen bokstav alls, på två ställen fanns det både bokstav och upplysning om bokstavens ordning i ordet vi sökte och på återstående åtta kontroller fanns enbart bokstav. Snabbast i mål av alla var duon Ture Johansson och Charlotte Pruth. Visserligen dök Simon Palmgren upp strax efteråt men alla i laget behövde vara på plats för att resultatet skulle räknas. Löpare efter löpare droppade sedan in och när Linnea Skog dök upp stod det klart att hon och Simon blev tvåa, strax före Johanna Dahlin och Marcus Westin. Och ordet vi sökte då: V-I-N-T-E-R-D-Å-C-K.

Grötlunch serverades som vanligt, denna gång utanför stugan. Ett 40-tal deltagare åt risgrynsgröt, skink-eller ostmacka, och därefter uppnosiga pepparkaksgrisar och saffranskaka.

Vinnarna av marsipangrisen blev Ture Johansson och Charlotte Pruth. Några andra vann choklad i olika former i årets lotteri. Bär man röd luva som deltagare eller funktionär får man två lotter och utökad chans till vinst. Lisa Larssons Luciatåg fanns som vanligt på plats.

/Kalle Lindqvist och Britt-Marie Skog



Välkommen till Café Brotorp

Välkommen till Café Brotorp! Cafét öppnar helgen 5-6 februari. Vi kommer att ha öppet alla helger i februari och mars.

Dessutom förlänger vi säsongen med att också ha öppet följande söndagar:

3, 10 och 24 april

Vi hoppas också kunna ha öppet på sportlovet vecka 9 och Våffeldagen 25 mars.

Öppettider 11-16

Liksom förra året kommer vi enbart att ha utomhusservering. Du beställer och betalar vid gaveln och hämtar väfforna vid ett bord utanför stugan.

Cafékommittén



Text: Britt-Marie Skog, Foto: Johanna Dahlin



Samling inför Skinkloppet. Foto Britt-Marie Skog

Hej på er Luffare!

Café Brotorp och Öppet hus Vinter kör som vanligt från den 5/2 – 24/4, öppettider 11-16. Vill du hjälpa till som fixare inför helgens verksamhet tar vi tacksamt emot hjälp av er. Vi har dessutom lite ont om cafévärdar runt sportlovet, så är du hemma är du välkommen att höra av dig.

Mail har tidigare gått ut till alla medlemmar
Kontakta oss i kommittén om ni behöver hjälp att skriva in er på bemanningsschemat.

Hälsar
Cafékommittén

Peter Claesson 0730-69 99 01
Ulrika Nylander 0709-66 39 55
Klas Bergman 0736-50 42 59
Anna Palmgren 0702-59 45 22

peter.claesson@lntab.se
ulrika.nylander@yahoo.se
klas.mohr@gmail.com
anna12848@gmail.com

Avsändare:
Skogsluffarnas OK - Orientering
C/o Öberg, Brövaktarvägen 13
14173 Segeltorp

B **PP** Sverige, Port Payé

Tältlägret i Brotorp 27-28 augusti



Alla i Gulvita grupp begrundar Elsas förslag. Foto: Susanna Öst



Många härliga tältfärger. Foto: Susanna Öst



Snart dax för start på reflexbanan. Foto: Hanna Åstrand



Skogsluffarnas orienteringsklubb